

**“मीठे बच्चे- माता-पिताको वंश वृक्षमा आउनको लागि पूरा अनुसरण गर, उहाँ समान मीठो बन,
राम्ररी पढाइ पढ।”**

प्रश्न:- कुनचाहिँ गहन राजयुक्त, रहस्य-युक्त कुरा बुझ्नको लागि धेरै राम्रो बुद्धि चाहिन्छ?

उत्तर:- १- ब्रह्मा-सरस्वती वास्तवमा मम्मा-बाबा होइनन्, सरस्वती त ब्रह्माकी पुत्री हुन्। उनी पनि ब्रह्माकुमारी हुन्। ब्रह्मा नै तिमी बडी माँ हुन्, तर पुरुष हुन् त्यसैले माता जगत् अम्बालाई भनिदिएका हुन्। यो धेरै रहस्ययुक्त गहन कुरा हो, जसलाई बुझ्नको लागि राम्रो बुद्धि चाहिन्छ। २- सूक्ष्मवतनवासी ब्रह्मालाई प्रजापिता भनिँदैन। प्रजापिता यहाँ छन्। यी व्यक्त जब सम्पूर्ण पवित्र हुन्छन् अनि सम्पूर्ण अव्यक्त रूप देखिन्छ। वहाँ इसाराको भाषा चल्छ। देवताहरूको सभा लाग्छ। यो पनि बुझ्नु पर्ने गहन कुरा हो।

गीत:- माता ओ माता.....

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले जानेका छन्- यो हो ईश्वरीय विश्व विद्यालय। कसले पढाउनुहुन्छ? ईश्वरले। ईश्वर त एउटै हुनुहुन्छ, उहाँको शास्त्र पनि एउटै हुनुपर्छ। जस्तै धर्म स्थापक एक हुन्छन्, उनको शास्त्र पनि एक हुनुपर्छ। फेरि धेरै साना-ठूला पुस्तक बनाइदिएका हुन्छन्, वास्तवमा शास्त्र एक हुन्छ। यो हो परमपिता परमात्माको विश्व विद्यालय। हुन त पिताको विश्व विद्यालय त कुनै हुँदैन, सरकारको विश्व विद्यालय हुन्छ। यसलाई भनिन्छ माता पिताको विश्व विद्यालय। कुनचाहिँ माता-माता? फेरि भन्दछन् देवी-देवता। गायन पनि गर्छन्- तिमी माता पिता..... त्यसैले अवश्य पिता पहिला हुनुभयो। भगवानुवाच। भगवान् बसेर पढाउनुहुन्छ। अरू सबै ठाउँमा मनुष्यले मनुष्यलाई पढाउँछन्। यहाँ निराकार बाबाले तिमी आत्माहरूलाई पढाइरहनु भएको छ। यो विचित्र कुरा मनुष्यले सहजै जान्न सक्दैनन्। यस्तो कसैले पनि भन्दैन- निराकार परमपिता परमात्मा गड फादरले हामीलाई पढाउनुहुन्छ। यहाँ तिमीलाई परमपिता परमात्माले पढाउनुहुन्छ। कसैको पनि बुद्धिमा यी कुरा हुँदैन। न पढ्नेहरूको बुद्धिमा हुन्छ, न पढाउनेको बुद्धिमा हुन्छ। यहाँ तिमीलाई थाहा छ- परमपिता परमात्माले हामीलाई पढाउनुहुन्छ। सबैका पिता सबैभन्दा उच्च उहाँ एक हुनुहुन्छ अरू कुनै पिता छैनन्। ब्रह्माका पनि पिता उहाँ नै हुनुहुन्छ। तिमीलाई पनि उहाँले नै पढाउनुहुन्छ। ब्रह्माले पढाउँदैनन्। निराकार बाबाले पढाउनुहुन्छ। हुन त मनुष्यलाई थाहा छ- ब्रह्मा सरस्वती एडम र इब हुन्। तर उनीहरू भन्दा पनि उच्च निराकार हुनुहुन्छ। उनीहरू त फेरि साकारमा छन्। तिमी बच्चाहरूलाई यो थाहा छ- निराकार आएर पढाउनुहुन्छ। तिमीलाई ज्ञान दिनेवाला उही परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ- गृहस्थ व्यवहारमा रहेर तिमीले ज्ञान सिक्नु छ। वास्तवमा गृहस्थ व्यवहारमा कसैले पढ्दैन। मुश्किलले कसैले सेकेण्ड कोर्स लिन्छन्। यहाँ तिमीलाई पूरा निश्चय छ- हामीलाई निराकारले पढाउनुहुन्छ। यी साकार मम्मा बाबाले पनि उहाँद्वारा नै पढ्छन्। यी धेरै गहन कुरा हुन्। बाबाले आएर नसम्झाएसम्म कसैले बुझ्न सक्दैन। हुन त तिमीले यिनलाई (सरस्वतीलाई) मम्मा भन्छौ तर जान्दछौ- यी ब्रह्माकी गोदमा लिइएकी पुत्री हुन्। गोदमा त तिमीलाई पनि लिइएको हो तर

तिमीलाई मम्मा भनिदैन। यो हो दैवी परिवार। मम्मा, बाबा, हजुरबुवा, भाइ-बहिनी, तिमी हौ ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू। यिनी पनि ब्रह्माकुमारी सरस्वती हुन्। तर उनलाई जगत् अम्बा भन्दछौ किनकि यी ब्रह्मा त पुरुष भए। मम्मालाई पनि यिनीद्वारा शिवबाबाले रचना गर्नु भएको हो। तर काइदा अनुसार माता चाहिन्छ, त्यसैले यिनलाई निमित्त बनाइएको हो। यो बडो रमाइलो कुरा हो। नयाँ कसैले पनि बुझ्न सक्दैन। जब सम्म उसलाई बाबा र रचनाको परिचय हुँदैन धेरै मुस्किलले बुझ्नेछ। कसैलाई सम्झाउन पनि सक्दैन।

वेद शास्त्र आदि पढ्नु, डाक्टरी पढ्नु, यो सबै हो मनुष्यको पढाइ। मनुष्यले मनुष्यलाई पढाउँछन्। यस्तो कहिल्यै कसैले भन्दैन— म आत्माले आत्माहरूलाई पढाउँछु। यहाँ तिमीलाई देह-अभिमानबाट निकालेर देही-अभिमानी बनाइन्छ। देह-अभिमान हो पहिलो नम्बरको विकार। देही-अभिमानी कोही पनि छैन। जान्दछन्— आत्मा एवं शरीर दुई चीज हुन्। तर आत्मा कहाँबाट आउँछ? उसको पिता को हुनुहुन्छ? यो जानेका छैनन्। यी कुन नयाँ कुरा, नयाँ दुनियाँको लागि। नयाँ दिल्ली भनिन्छ तर नयाँ दुनियाँमा यसको नाम दिल्ली हुँदैन, त्यसलाई परिस्तान भनिन्छ। सबैभन्दा पहिला यो निश्चय हुनुपर्छ— हामी ईश्वरका सन्तान हौं। दैवी सन्तान र आसुरी सन्तानमा रात दिनको फरक छ। ती हुन् भ्रष्टाचारी, तिमी हौ श्रेष्ठाचारी। गायन पनि गर्छन्— हे पतित-पावन आउनुहोस्, आएर श्रेष्ठाचारी बनाउनुहोस्। गुरुनानकले पनि भनेका छन्— भगवान् आएर विकारी कपडा धुनुहुन्छ। तिमी आफैं पुज्य, आफैं पुजारी कसरी बन्छौ, यी सबै जान्नु पर्ने रहस्य हुन्। सदा पूज्य एक परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ। उहाँले पूज्य बनाउनु भयो लक्ष्मी-नारायणलाई। उहाँले पनि पहिला माता पितालाई बनाउनुभयो। मम्मा बाबालाई गोदमा लिनुभयो। पतितलाई पावन बनाउनुहुन्छ। आउनुहुन्छ नै पतित दुनियाँमा पावन बनाउनको लागि। त्यसैले ब्रह्माको चित्र माथि बनाइएको छ। तल फेरि तपस्या गरिरहेका छन्, पतितलाई गोद लिनुहुन्छ। ब्रह्मा सरस्वती र बच्चाहरूको नाम परिवर्तन हुन्छ। तिमीलाई थाहा छ— ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू देवी-देवता बन्नको लागि राजयोग सिकिरहेका छन्। यो हो ईश्वरीय सन्तान अथवा वृक्ष। एक बीजबाट यो वृक्ष निस्क्यो। त्यो हो आत्माहरूको वृक्ष। यो हो मनुष्यको वृक्ष। रूद्रमाला पनि आत्माहरूको वृक्ष हो। फेरि मनुष्यको वृक्ष कुनचाहिँ भयो? देवता, क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र..... यो भयो रचयिता र रचनाको ज्ञान, जुन तिमी बच्चाहरूले नै सुन्छौ। तर नम्बरवार धारणा हुने भएकोले राजा-रानी पनि बन्छन् भने प्रजा पनि बन्छन्। पुरुषार्थ गर्नुपर्छ मम्मा बाबालाई अनुसरण गरौं, धेरै मीठो बनौं। मम्मा मीठो थिइन् त्यसैले सबैले याद गर्छन्। यी मम्मा बाबा र तिमी बच्चाहरूलाई मीठो बनाउने शिव बाबा हुनुहुन्छ। मम्मा बाबा र बच्चाहरू, जसले राम्ररी पढ्छन् उनीहरूको वृक्ष हो। उनीहरू त धेरै मीठो हुनुपर्छ। सरस्वतीलाई ब्यान्जो दिइएको छ। फेरि कृष्णलाई मुरली दिएका छन्। केवल नाम परिवर्तन गरिदिएका छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— राम्ररी पढ। जसरी विद्यार्थीहरूले पढ्दा उनीहरूको बुद्धिमा सारा इतिहास-भूगोल हुन्छ। मुहम्मद गजनवी कहिले आयो? कसरी लुटेर लग्यो? मुसलमानहरूले फलानो ठाउँमा लडाईं गरे। इस्लामी, बौद्धि जो पनि आएका छन्, उनीहरूको इतिहास सबैले जान्दछन्। तर यो बेहदको इतिहास-भूगोल कसैले जानेको

छैन। नयाँ दुनियाँ नै फेरि पुरानो कसरी बन्छ? ड्रामा कहाँबाट सुरु हुन्छ? मूलवतन, सूक्ष्मवतन फेरि स्थूलवतन— यहाँ यो चक्र कसरी घुमिरहन्छ? यो पढाइ तिमी बच्चाहरूले अहिले पढिरहेका छौ। मूलवतन आत्माहरूको निवास स्थान हो। सूक्ष्मवतनमा ब्रह्मा विष्णु शंकर छन्। जुन आत्माहरू पावन थिए, उनीहरू फेरि पतित कसरी बने, फेरि पावन कसरी बन्छन्— यी सबै कुरा सम्झाइन्छ। सूक्ष्मवतनवासी ब्रह्मालाई प्रजापिता भनिदैन। प्रजापिता त यहाँ छन्। तिमीलाई साक्षात्कार हुन्छ। जब यी व्यक्त ब्रह्मा पवित्र हुन्छन् अनि वहाँ सम्पूर्ण रूप देखिन्छ। जसरी श्वेत प्रकाशको सूक्ष्म रूप हुन्छ। वार्तालाप पनि इशारामा चल्छ। सूक्ष्मवतन के हो, वहाँ को जान सक्छन्? यो कुरा तिमीलाई थाहा छ। वहाँ मम्मा बाबालाई तिमीले देख्छौ। वहाँ देवताहरू पनि आउँछन् महफिल मनाउन, किनकि देवताहरूले पतित दुनियाँमा त पाउ राख्न सक्दैनन्, त्यसैले सूक्ष्मवतनमा भेटघाट गर्छन्। त्यो भयो माइतीघर र घरवालाको मिलन। नत्र तिमी ब्राह्मण र देवताहरू कसरी भेटघाट गर्छौ। यो भेटघाट गर्ने युक्ति हो। सम्मुख साक्षात्कार गर्नु पनि बुद्धिद्वारा जान्नु हो। यो हो पूर्व निश्चित ड्रामा। जसरी मीरालाई घेरै बसेर वैकुण्ठको साक्षात्कार हुन्थ्यो, नाँच्छिन्। सुरुमा तिमीहरूले पनि धेरै साक्षात्कार गर्नु। राजधानी कसरी चल्छ, रसम-रिवाज सबै बताउँथे। त्यतिबेला तिमीहरू थोरै थियौ। अरू सबैले अन्त्यमा देखेछन्। दुनियाँ त आपसमा लडाईं-झगडा गरिरहन्छन् तिमीहरूले साक्षात्कार गरिरहन्छौ। मनुष्यहरूले त हाय हाय भनिरहन्छन्। किनकी दबी रहेगी धूल में... यतिबेला त प्रजाको प्रजामाथि राज्य छ। तैपनि उनीहरूको पद कति उच्च छ। तर यतिबेला कसैको पनि परमात्मासँग बुद्धियोग नभएको हुनाले उहाँलाई चिन्दैनन्। कन्याले जब एकपटक बालकलाई चिन्छिन् अनि प्रीत जुट्छ। पहिचान भएन भने प्रीत हुँदैन। तिमीहरू मध्ये पनि नम्बरवार प्रीत छ। निरन्तर यादको पनि प्रीत चाहिन्छ, तर प्रियतमलाई बिर्सिन्छन्। यी बाबा (ब्रह्मा) ले भन्छन् मैले पनि बिर्सिन्छु।

तिमी बच्चाहरूलाई ५ हजार वर्ष पछि फेरि यो शिक्षा मिल्छ— आफूलाई आत्मा सम्झ, परमात्मालाई याद गर, यस यादद्वारा नै विकर्म भस्म हुन्छ। अब त विकर्माजित बन्नु छ। सबैभन्दा पहिला जो सत्ययुगमा आउँछन्, उनैलाई विकर्माजित भनिन्छ। पतितलाई विकर्मी, पावनलाई सुकर्मी भनिन्छ। विकर्माजित राज्य हुन्छ सत्ययुगमा। फेरि विकर्मको संवत चल्छ। २५०० वर्ष विकर्माजित फेरि उनै विकर्मी बन्छन्। तिमीले अहिले पुरुषार्थ गरिरहेका छौ विकर्माजित राजाईमा आउनको लागि। मोहजित राजाको कथा छ। पतित राज्य कहिले चल्छ, पावन राज्य कहिले चल्छ, यी सबै कुरा तिमीलाई नै थाहा छ। शिवबाबाले पावन बनाउनुहुन्छ, उहाँको पनि चित्र छ। रावणले पतित बनाउँछ, उसको पनि चित्र छ। तिमीलाई थाहा छ— अहिले वास्तवमा रावण राज्य हो। यो जुन सृष्टिचक्रको चित्र छ, त्यसमा लेख्नु पर्छ— आजको विश्व र भोलिको विश्व। बन्नु त छ नि।

तिमीलाई थाहा छ— यो हो नै मृत्युलोक। यहाँ अकालमा मृत्यु भइरहन्छ। वहाँ यस्तो हुँदैन, त्यसैले त्यसलाई अमरलोक भनिन्छ। रामराज्य सत्ययुगबाट सुरु हुन्छ। रावण राज्य द्वापर देखि सुरु हुन्छ। यी सबै कुरा तिमीले नै जान्दछौ। मनुष्य त सबै कुम्भकर्णको निद्रामा सुतेका छन्। मैले तिमी बच्चाहरूलाई सबै रहस्य सम्झाउँछु। तिमी हौ ब्रह्मा मुख वंशावली, तिमीलाई सम्झाउँछु। यसमा यी

ब्रह्मा-सरस्वती पनि आउँछन्। यी हुन् जगत् अम्बा। महिमा बढाउनको लागि यिनको गायन छ। तर वास्तवमा यी बडी मम्मा ब्रह्मा नै हुन् नि, तर शरीर पुरुषको छ। यी हुन् धेरै गहन कुरा। जगत् अम्बाकी अवश्य कुनै मम्मा त छन् नि। ब्रह्माकी पुत्री त हुन्। तर सरस्वतीकी मम्मा कहाँ छन्? को द्वारा यिनलाई रचियो? त्यसैले यी ब्रह्मा भए बडी माँ। यिनीद्वारा बच्चा र बच्चीहरू रचना गर्नुहुन्छ। यी कुरालाई बुझ्न बडो राम्रो बुद्धि चाहिन्छ। कुमारीहरूले राम्ररी बुझ्दछन्। मम्मा पनि कुमारी हुन्। जब ब्रह्मचर्य भंग हुन्छ अनि धारणा हुँदैन। गृहस्थ धर्म त सत्ययुगमा थियो, तर त्यसलाई पावन भनिन्छ। यहाँ पतित छन्। श्रीकृष्णको कति महिमा गर्छन्, सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण... यहाँ त कुनै पनि मनुष्य यस्तो हुन सक्दैन। वहाँ रावण राज्य नै हुँदैन। देह-अहंकारको नामै रहँदैन। वहाँ उनीहरूलाई यो ज्ञान हुन्छ— हामीले यो पुरानो देह छोडेर अर्को लिन्छौं। आत्म-अभिमानि रहन्छन्। यहाँ छन् देह-अभिमानि। अहिले तिमीलाई सिकाइन्छ— आफूलाई आत्मा सम्झ, तिमीले यो पुरानो शरीर छोडेर फर्केर जानु पर्छ। फेरि नयाँ दुनियाँमा नयाँ शरीर लिन्छौ। बुझ्यौ? अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) निरन्तर यादमा रहनको लागि दिलको प्रीत एक बाबासँग राख्नु पर्छ। प्रियतमलाई कहिल्यै पनि बिर्सिनु हुँदैन।
- २) विकर्माजित राजाईमा जानको लागि मोहजित बन्नु पर्छ, सुकर्म गर्नु पर्छ। कुनै पनि विकर्म गर्नु हुँदैन।

वरदानः— विशाल दिल बनेर अखुट खजाना द्वारा सबैलाई भरपुर गर्ने, मास्टरदाता भव

तिमी दाताका बच्चा मास्टर दाता हौ, कसैसँग केही लिएर फेरि दिनु, त्यो दिनु होइन। लियो र दियो भने यो व्यापार भयो। दाताका बच्चा विशाल दिल बनेर दिँदै जाऊ। अखुट खजाना छ, जसलाई जति चाहियो त्यो दिएर भरपुर बनाउँदै जाऊ। कसैलाई खुशी चाहिएको छ, स्नेह चाहिएको छ, शान्ति चाहिएको छ, दिँदै जाऊ। यो खुल्ला खाता हो, हिसाब-किताबको खाता होइन। दाताको दरबारमा यतिबेला सबै खुल्ला छ त्यसैले जसलाई जति चाहियो त्यति देऊ, यसमा कञ्जुसी नगर।

स्लोगनः— आफ्नो मनसा वृत्तिलाई यस्तो शक्तिशाली बनाऊ, जसबाट नराम्रो पनि राम्रो बनोस्।